No. 2590 | Zaterdag 16 September 1933 | 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. J. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De geschiedenis van de Kerk.

Tweede vervolging onder Domitianus.

Na de dood van Nero genoot de Kerk een betrekkelijke rust van bijna dertig jaar. Wel waren er nog voortdurend kleine plaatselijke vervolgingen van korten duur, maar deze gingen niet uit van het keizerlijk gezag. Dit veranderde toen de wreede Domitianus aan het bestuur kwam. (81—96.)

Het begin van zijn regeering was wijs en beleidvol, maar ten slotte werd hij een halve Nero; volgens Plinius junior „een wild dier wiens hoogste genoegen het was om bloed te drinken" en volgens Tacitus „een tyran die het bloed van heel het volk scheen te willen opzuigen;" een monster van wreedheid en wellust, dat zich zelf voor een god hield.

Het lag voor de hand dat een dergelijk sujet wel weer 'n christenvervolging zou beginnen.

Aanleiding was het volgende:

In 95 werd de bepaling uitgevaardigd, dat voortaan jaarlijk een didrachme betaald moest worden voor het kapitaal door allen die — besneden of niet — „een joodsch leven" leidden. Deze belasting diende ter vervanging van de vroegere tempelschatting.

Onder de schatplichtigen werden begrepen niet alleen de proselyten van de poort, maar ook de leerlingen van Jezus-Christus, kortom, allen die de H. Schrift als gewijde boeken vereerden.

Onder de christenen waren er nu velen die weigerden zich aan deze bepaling te onderwerpen, omdat zij meenden daardoor indirekt toe te geven dat zij Joden waren. Zij beschouwden dit als een soort verkapte verloochening van hun godsdienst. Deze weigering had vreeselijke gevolgen [illegible] de officieele [illegible] verschil tusschen het Christendom en het Jodendom, een onderscheid dat men tot dan toe niet gemaakt had. De vroegere verwarring op dit punt, was de Kerk dikwijls ten goede gekomen, daar zij deelde in de verdraagzaamheid waarmee de Synagoge behandeld werd.

In het vervolgingsedikt werd echter niet gesproken van het weigeren van betaling, waarschijnlijk omdat deze weigering niet algemeen was en bovendien moeilijk kon dienen om een bloedige vervolging te rechtvaardigen. Men beschuldigde dus de Christenen van iets veel ergers, nl. „goddeloosheid" omdat zij de rijksgoden niet aanbaden en de offermaaltijden niet bijwoonden. Bovendien legde men hen „Joodsche zeden" ten laste.

Als slachtoffers van deze vervolging vielen o. a.: Flavius Clemens, een volle neef van den keizer; diens vrouw, Flavia Domitilla, die naar het eiland Pandataria verbannen werd; Flavia Domitilla een jong meisje uit de zelfde familie, dat verbannen werd naar het eiland Pontia, waarschijnlijk tegelijk met Nereus en Achilleus.

Vele personen van hoogeren rang, beschuldigd van dezelfde „misdaden", moesten hetzelfde lot deelen.

De H. Joannes werd volgens Tertullianus in heete olie geworpen en toen hij daaruit wonderbaar gered was naar het eiland Patmos verbannen. Volgens Hegesippus liet Domitianus ook bloedverwanten des Heeren ter dood brengen. Deze vervolging was algemeen doch duurde veel langer dan een jaar.

De aanleiding tot het ophouden der vervolging was typisch. De keizer had gehoord dat er in het oosten nog afstammelingen van het geslacht van David leefden en liet ze ter dood brengen uit angst dat de Joden onder hen eens een koning mochten kiezen. „Dappere" aanbrengers wisten toen den keizer nog te vertellen dat er in Syrie kleinkinderen wonden van den apostel Judas, een neef van Chistus.

De keizer liet ze overbrengen naar Rome. Maar toen hij hun stumperig uiterlijk zag, hun vereelte handen en door zwaren arbeid gekromden rug en toen hij ze hoorde spreken over een hemelsch koninkrijk dat niets met de rijken van hier beneden te maken had, begreep hij dat hij van Christenen niets te vreezen had en liet de vervolging staken.

Voor het einde van de eerste eeuw beleden verschillende van de hooge families reeds het Christendom. Bij voorbeeld: de Gens Cornelia, die gastvrijheid verleende aan den H. Petrus; de Gens Coecilia, die in de tweede eeuw de H. Maagd en Martelares Coecilia zou voortbrengen; de Gens Pomponia, waartoe Pomponia Graecina behoorde, die bij haar doop de naam Lucina ontving en zich reeds in 43 bekeerde, de Gens Flavia, waarvan een tak tot het keizerschap geraakte in Vespasianu. Tot die tak behoorde ook de H. Petronilia, martelares, door de Middeleeuwen verkeerdelijk aangezien voor de dochter van St. Petrus.

Nergens heeft het bloed der Christenen zoo ruim gevloeid als aan den voet van den troon der Caesars; nergens werden zooveel vervolgingsdecreten uitgevaardigd en met gestrengheid toegepast als te Rome. De Gouverneurs van de provincies hadden slechts het voorbeeld op te volgen. Vandaar dat het bloed der christenen vloeide in alle provinciën van het rijk. De gevolgen waren alleen precies het omgekeerde van hetgeen men verwachtte. In plaats van het Christendom uit te roeien bewerkte het een enorme opbloei. Iedere heiden die nog bij zijn verstand was, begreep heel goed dat die duizenden Christenen zich niet voor de grap of uit pure koppigheid lieten vermoorden. De gelatenheid en heldenmoed waarmee deze onschuldigen den dood tegemoet gingen, iets wat de Romeinen zeer wisten te waardeeren, gaf aan duizenden van hen een ernstige reden tot nadenken.

Zoo is inderdaad het bloed der martelaren het zaad geweest waaruit duizenden christenen gesproten zijn.

Henri van Hofstede.

De Missies van [illegible]

Een persgesprek met Z. H. E. Mgr. B. J. Gijlswijk O. P.

In de Gelderlander lezen wij volgend interessant persgesprek met Mgr. Gijlswijk O. P. vroeger Pastoor van de St. Annakerk alhier:

De delegatie van Zuid-Afrika.

De Apostolische delegatie van Zuid-Afrika werd door Z. H. den Paus toevertrouwd aan de Nederlandsche provincie der paters Dominicanen. Zij zetelt in Bloemfontijn, Park Road 29, in een prettige en bekoorlijke omgeving.

Een apostolisch delegaat, aldus Mgr., is de tusschenpersoon tusschen de bisschoppen en de missies, eenerzijds en Rome anderzijds. Uitsluitend voor kerkelijke, en in het geheel niet voor politieke aangelegenheden.

Op onze vraag hoe groot het gebied der delegatie was, antwoordde Mgr., dat dit gebied een oppervlakte van meer dan ½ deel van Europa beslaat. Het gebied reikt van de Zuidelijke landen tot aan den Congo. Alleen het Oosten en het Westen staat onder Portugeesch gezag, mitsgaders Mozambique. Het gebied bevat dus Natal, Angola, de Oranje Vrijstaat en Transvaal, die te zamen de Zuid-Afrikaansche Unie vormen. Verder behooren tot het gebied de Engelsche protectoraten Basoetoland, Swaziland, Namaqualand en de vroegere Duitsche bezittingen van Zuid West-Afrika met het onafhankelijke Rodesia.

Mgr. wist niet precies mede te deelen, hoeveel kerken zijn gebied telt. Volgens de schatting van Z. H. Exc. waren er in de laatsten 10 jaar 350 nieuwe missies in zijn gebied opgericht. Een missie oprichten beteekent in dit geval, daar een school en kerk bouwen, waar vroeger niets was.

Wij vroegen, welke religieuze orden en congregaties in het gebied van de Zuid-Afrikaansche delegatie werkzaam zijn, en van welke nationaliteit zij zijn.

Zonder eenige aanteekeningen te raadplegen gaf Mgr. ons een overzicht van alle priesters en religieuzen, die onder zijn rechtsmacht behooren. In Kaapland zijn de seculiere geestelijken van Iersche nationaliteit werkzaam, het centrum van Kaapland vormt de praelatuur der Duitsche Pallottini. Natal bezit de priesters van Marienhill, een Afrikaansche missie en de Oblaten van de Onbevlekte Ontvangenis, die ook in den Poolsdiel werkzaam zijn. Zoeloeland heeft Duitsche Benedictijnen, Swaziland Italiaansche Servieten van Maria, de Oranje Vrijstaat is toevertrouwd aan de priesters van het H. Hart van de Duitsche provincie. In het centrum van den Oranje Vrijstaat arbeiden de Duitsche Oblaten, in het Noorden van dezen staat de Duitsche paters van den H. Geest. De Hollandsche paters Dominicanen werken ten getale van 2 onder de [illegible] van de Paters van den H. Geest. In Basoetoland arbeiden de Paters Oblaten van Canada, in Transvaal Paters Oblaten van verschillende nationaliteit, in Oost-Transvaal de Duitsche zonen van het H. Hart, en in Noord-Transvaal de Belgische Benedictijnen In de Noord Kaap heeft men de Duitsche Paters Oblaten, in Namaqualand de Fransche Oblaten van den H. Franciscus van Sales, en in het Zuid-Westen de Duitsche Paters Oblaten. In Rodesia arbeiden de Engelsche paters Jezuieten en de Duitsche Missionarissen van Marienhill werken in Noord-Rodesia. In Boven-Sambesi werken de Iersche Capucijnen, in het hooge Noorden de Poolsche Jezuieten. Aan de grenzen van den Congo treft men aan de Italiaansche Conventueelen.

De arbeid in de Missie.

Op onze vraag, welke de methodes van missioneering waren? antwoordde Mgr. het preeken, het catechismus geven, de bediening der hospitalen en de scholen.

Met de vorming van de Inlandsche geestelijkheid is bereids een begin gemaakt.

In zijn gebied heeft Mgr. 5 inlandsche priesters, waarvan er 4 te Rome studeerden. Zij hopen binnenkort hun 25-jarig priesterjubileum te vieren. De vijfde werd 2 jaar geleden tot priester gewijd. De Apostolische delegatie van Zuid-Afrika telt 2 seminaries voor inlanders, namelijk een in Basoetoland en een te Marienhill in Zuid-Natal. [illegible] meeste Europeanen [illegible] zich tot het H. Priesterschap geroepen voelen, gaan voor hun studies naar Europa.

Het leekenapostolaat.

Wij vroegen aan Mgr. welke vormen van leekenapostolaat er beoefend worden in zijn gebied. Z. H. Exc. prees hier zeer de missie-dokters van Würzburg, die zich vrijwillig voor den tijd van 10 jaar aan de Missies hebben verbonden. Mgr. roemde hen als ware apostelen. Deze dokters zijn Duitschers, en anderen, die te Würzburg hun bijzondere opleiding voor de missie-practijk hebben genoten. In het Vicariaat van Johannesburg heeft men tal van vrouwen, meisjes en mannen, die niet alleen sociaal een prachtig leekenapostolaat verrichten door armenzorg en door het inrichten en in stand houden van bibliotheken, maar ook hun apostolischen invloed doen gelden tot het verkrijgen van gelijkheid voor scholen en tot het verwerven van subsidie voor het R. K. onderwijs in de missiegebieden. Vooral de organisatie van katholieke studenten in Kaapstad werd door Z. H. Exc. zeer geprezen.

Ook de inlandsche leeken werken hard voor de missies. De catechisten zijn over het algemeen alle inlanders. Zij kennen het volk en de taal en hebben dus grooter invloed dan de Europeanen. Zij gaan voor den priester het binnenland in om de menschen in hunne huizen te bezoeken en ze met de Christelijke leer bekend te maken.

De volken van het missiegebied.

Op onze vraag, welke de voornaamste volken en stammen zijn in het missiegebied, antwoordde Mgr. dat zijn gebied voornamelijk met negerstammen is bevolkt. Van deze negerstammen is de Zoeloestam de grootste. Verder heeft men nog de Basoeto-stam en de Namaqua-stam en nog een aantal kleinere stammen.

De talen van deze stammen toonen niet veel verschillen. Zij komen allen van de Bantoe-taal, die men de moedertaal dezer negerstammen kan noemen. Deze taal is moeilijk aan te leeren, doch het is een mooie zoetvloeiende taal met veel klinkers, die herinnert aan Italiaansch of Spaansch. Literatuur bestaat niet in deze negerbeschaving. Er zijn geen andere boekjes in omloop dan de negerboeken die door de missionarissen werden geschreven. De orthografie van deze negertaal moesten de missionarissen zelf vaststellen. Behalve deze door de missionarissen in de negertaal, doch met onze letters, uitgegeven boekjes hebben deze negers geen literatuur. De meer ontwikkelde inlanders, die onderwijs hebben genoten, lezen allen Engelsch. Nederlandsch hoort men zeer weinig in het gebied der delegatie. Sedert het nationaal gouvernement voor het onderwijs in het Zuiden gelijke rechten gaf aan Engelsch en Nederlandsch in de scholen, is daarin eenige verandering gekomen. Momenteel hebben de ouders zelf het recht om uit te maken, of hun kinderen in de Nederlandsche of in de Engelsche taal zullen worden onderwezen. De Nederlanders, die in het gebied van Mgr. wonen zijn bijna allen protestanten, die echter onderling zeer verdeeld zijn en over de meest essentieele religieuze vraagstukken heftig kunnen disputeeren. Voor het uiterlijk wordt er een zekere eenheid bewaard, maar deze eenheid is louter uiterlijk.

Geen medewerking van de regeering

Op onze vraag, of de regeering ook medewerkte met de missionarissen, antwoordde Mgr. met een categorisch neen. Alleen in Kaapland en Natal krijgen de katholieke scholen eenige subsidie. In de andere landen is daar geen sprake van. Ook in sommige negerterritoria wordt eenige subsidie gegeven. Doch verder kan men niet van een medewerking der regeering spreken. Er is weliswaar ook geen openlijke tegenwerking, doch de toestanden moeten nog veel veranderen voordat wij over de houding der regeering tevreden mogen zijn.

De communistische elementen zijn wel degelijk in het missiegebied doorgedrongen. Er worden vele propagandageschriften verspreid, die vanuit Rusland via Berlijn naar Johannesburg komen. Daar worden zij in het Engelsch, in het Afrikaansch en in de negertalen overgezet en zoo verspreid onder de bevolking. De Russische [illegible] communistische propaganda" noemde Z. H. Exc. zelfs omvangrijk.

Wat de missie het meest noodig heeft.

Wij vroegen aan Z. H. Exc. welke giften zijn missie het meeste noodig heeft. Hij antwoordde dat de missie het meeste behoefte heeft aan geld. Veel propaganda moet in Nederland worden gevoerd. De missie is geheel en al op de weldadigheid van Europa aangewezen; de missie van Zuid-Afrika, aldus Mgr. is zeer arm. Naarmate wij over meer geld en missionarissen beschikken, zullen wij ook meer Zuid-Afrikanen tot het katholicisme kunnen bekeeren, zeide Mgr.

De voornaamste moeilijkheden der missie spruiten voort uit de achterstelling van het R. K. onderwijs. Het gouvernement wil eenheidsscholen overal zien ingevoerd. Dit zijn geheel neutrale scholen, die natuurlijk voor de missie niet de minste waarde hebben. Het gouvernement weigert in de meeste gevallen subsidie aan de missiescholen. Daarom is de missie genoodzaakt overal haar scholen zelf te bouwen. Op hulp van regeeringswege behoeft ze niet te rekenen. In de onderwijskwestie culmineeren alle moeilijkheden der missie. Over het algemeen worden de kerken en scholen door de missiebroeders zelf gebouwd. Al zijn zij arm en sober, zij beantwoorden toch goed aan haar doel.

Dag- en weekbladen.

Ten slotte vroegen wij nog aan Mgr. of de missie in het bezit was van R. K. dag- of weekbladen. Welzeker is zij dat, zei Mgr. Zoo hebben wij het Katholieke Engelsche Southern Cross, dat eens in de week verschijnt en het Catholic News, een maandblad, dat te Johannesburg wordt uitgegeven. Daarbij verschijnen er 3 R. K. blaadjes in de landstalen en een R. K. blaadje in het Afrikaansch.

Apostolaat ter Zee.

Voordrachtavond door den Heer Ed. Verkade.

Hamlet.

Op initiatief en onder auspiciën van het Apostolaat ter Zee, Afd. Curaçao heeft de beroemde Nederlandsche tooneelspeler de Heer Edouard Verkade, Maandag ll. 11 September in het Theater Brion, de Hamlet van Shakespeare voorgedragen. Er bestond uiterst veel belangstelling voor dezen avond: het Bestuur van 't Apostolaat had gezorgd voor een goede en stevige propaganda, zoodat, ondanks het dreigende onweer, de zaal zeer goed gevuld was. Wij merkten o. a. op, Z. H. E. Mgr. Verriet met z'n secretaris P. R. Wahlen, Z. E. de Gouverneur H. Schotborgh met zijn Adjudant Luitenant Fens, Z. Eerw. P. Vicaris van den Elsen en verschillende Eerw. Paters uit de stad, en omgeving, bijna al de Eerw. Fraters, de Gouvernements Secretaris Dr. Gronemeijer, de Procureur Generaal Dr. Jas, de Comandant der Politie Lt. Molenbrugge, verschillende leden van 't Hof van Justitie, de Administrateur van Financiën de Heer v. den Drift, Ds C. Milet de St. Aubin, vele onderwijzers en onderwijzeressen, de Dietse Spelers zelf, 't Bestuur van den Volksbond, de Dames leden van de tooneelclub La Charité, verschillende leden van den St. Thomaskring enz. enz. en nog vele andere intellectueelen en kunstliefhebbers. Na een klein voorwoord van den Geest. Adviseur p. R. Dellaert, nam de Heer Verkade het woord. Er was aangekondigd dat eventueel fragmenten uit den Gijsbrecht zouden gegeven worden doch om artistieke redenen verkoos de voordrachtgever enkel en alleen de Hamlet te geven. 't Volgend jaar misschien zal hij een Vondelavond geven.

Het is een avond geworden van groot en hoog kunstgenot en wij mogen werkelijk het Bestuur van 't Apostolaat ter Zee en in 't bijzonder den initiatiefnemer den 2den Secretaris p. A. van Weerelt dankbaar zijn, zoovele menschen in de gelegenheid te hebben gesteld de vertolking te mogen hooren van een der mooiste dramas door een van een Nederlands grootste artisten. Na de voordracht hebben wij verschillende menschen gesproken en allen hebben werkelijk Verkade bewonderd: het was niet alleen mooi of treffend of aangrijpend, maar het was in den waren zin des woords bewonderenswaardig, iets eenigs, iets buitengewoons zooals sommigen zich uitdrukten. En werkelijk het was zoo: na een Verkade-vertolking leert men pas Shakespeare begrijpen, ziet men in dat Shakespeare een internationale figuur is, die aan geheel de wereld behoort: het was werkelijk een openbaring: hier kon men hooren hoe een groot kunstenaar een ander groot kunstenaar begreep, hoe hij afdaalde in de diepste groeven van diens wezen en daarna de schatten naar boven bracht, die daarin verborgen lagen: tooneelkunst is iets levends, het is als 't ware de schoone uitdrukking van het contact van den speler met de ziel van den schrijver: als men zoo de tekst van Shakespeare leest zou men niet vermoeden, dat er zoo veel inzit: maar dit alles heeft de Heer Verkade er uit gehaald door zijn artistiek begrijpen van Shakespeare. Er waren vele schitterend gespeelde scenes, vooral de monologen van Hamlet, zoo o.a. de beroemde monoloog „To be or not to be" de monoloog waarin Hamlet zich zelf verwijt niet actief, niet doortastend genoeg te zijn; de monoloog die volgt op de verschijning van den geest van Hamlets vader enz. De scène van de verschijning zelf op het plat van het kasteel was aangrijpend; en nog zoovele andere te lang om op te noemen. Een bijzondere vermelding verdient om zijn plastische uitbeelding en verschil van intonatie in de stem, het gesprek van Hamlet met den grafdelver; in deze scène kan men opmerken hoe alomvattend het talent van Verkade is; niet alleen blinkt hij uit in tragische scènes, zooals die onovertroffen scène van het sterven van Hamlet die de zaal rillen deed, maar ook in andere, die een geheel ander karakter dragen, zooals in deze die speelsch was en licht zelfs, maar die onder dien uiterlijken schijn toch een diep-menschelijke en tragische beteekenis had. Zoo zouden we nog veel andere tafereelen kunnen aanhalen die ons telkens bewezen hoe groot een kunstenaar Shakespear is en ook hoe groot een kunstenaar-vertolker Verkade is. Nogmaals wij en vele met ons hebben dien avond, telkens en telkens Shakespeare en Verkade moeten bewonderen: men kan niet ontkomen aan hun beider meesterlijke vertolking van de gevoelens die in iedere menschelijke ziel leven.

Het is jammer dat de Heer Verkade onder het eerste bedrijf zijn voordracht even heeft moeten opschorten wegens het geweldige van den kletterenden lawaairegen en de donderslagen, doch toen het onweer wat gestild was, had de Heer Verkade de aandacht van 't publiek weer heel gauw gevangen.

Onnoodig te zeggen dat een geweldig applaus volgde na het laatste tafereel. De Heer C. Casiano, president van 't Apostolaat ter zee is toen het too-

neel opgegaan en heeft de Heer Verkade bedankt in naam van het Bestuur, en van alle aanwezigen voor deze onovertroffen kunstavond; hij sprak de hoop uit dat we 't volgend jaar nogmaals het geluk zullen mogen hebben de Heer Verkade te hooren. Daarna bood hij uit dankbaarheid den voordrachtgever een groot en prachtig bouquet aan onder geestdriftige toejuichingen van geheel de zaal.

Zoo eindigde de eerste officieele Verkade-avond op Curaçao.

Persgesprek met Willem van der Veer, een der leiders der Dietse Spelers.

Dinsdag ll. 14 September, hebben wij met Willem van der Veer, een der leiders der Dietse Spelers een kort persgesprek gehad om het een en 't ander te weten te komen over zijne indrukken en toekomstplannen.

De Heer v. d. Veer was gehuisvest bij de familie Nederhorst, op Mundo Nobo, rechtover Plantersrust en was onmiddelijk bereid ons te ontvangen. Toen wij in die nieuwe stadswijk, die zoo Hollandsch aandoet, aankwamen was het ongeveer 11 uur in den morgen: pas stond onze auto stil voor het huis, of we hoorden reeds de joviale stem van den Heer van der Veer, ons een hartelijk „kom maar! hier is het!" toeroepen: hij kwam ons door het voortuintje tegemoet en leidde ons pratend en lachend naar de open veranda, waar de gemakkelijke tropische ligstoelen stonden, die als van zelf, ons uitnoodigden te gaan zitten en van tusschen het groene struikgewas te genieten van het heerlijke zicht op de blauwe zee, dichtbij, waar juist een Isla-vloot aan 't uitvaren was.

„Nu eerst een geurig kopje koffie" zei de Heer van der Veer: Het was gelukkig niet te heet zoodat we samen al heel gauw er van profiteerden. Onze gastheer stak een sigaret aan, zette zich gemakkelijk in den zetel en turend naar den verren einder der blauwe zee begon hij te vertellen.

Curaçao was hem best bevallen: klimaat en menschen, allemaal best. Men kon dat dan ook wel aan den Heer van der Veer zien, die zich zoo op z'n gemak gevoelde alsof hij hier geboren was. Wat de opkomst in den Stadsschouwburg betreft, dat kon veel beter geweest zijn, meende onze gastheer! De Premiere was heel goed geweest, maar daarna is er steeds minder en minder volk gekomen, zoozelfs dat hij de laatste uitvoering van Dinsdag 12 Sept. „De Duivel" de zaal bijna leeg was. Wat is daar precies de oorzaak van? hij ook vond het zeer eigenaardig! „De Duivel" was al eens opgevoerd in de Asiento-club en daarom zijn de employés der C.P. I.M. nietgekomen, zei men. Maar daar staat tegenover dat „De Generale Repetitie" ook al eens opgevoerd was op de Isla, en toch bij de tweede opvoering was het goed vol.

Verleden jaar was de opkomst zeker dubbel. Op onze vraag of de crisis misschien hierin een rol speelde, meende de Heer v. d. Veer van niet. Hij legde het zoo uit; in den grond der zaak komen de Dietse Spelers een brokje cultuur brengen van het Moederland, en die cultuur is een Nederlandsche cultuur. De menschen hier echter spreken veel Spaansch en Engelsch en hebben daarbij ook nog hun eigen Moedertaal. Door zijn ligging is dit eiland aangewezen vooral op de omringende Spaansch-sprekende Republieken en ook wel op de Vereenigde Staten; vanzelf zal er hier dus betrekkelijk weinig Nederlandsch gesproken en gelezen worden. De Nederlandsche cultuur als zoodanig blijft dan vele menschen vreemd: dat blijkt ook nog wel hieruit dat bij opvoeringen door Spaansche gezelschappen, er veel meer volk tegenwoordig is. Van der Veer meende dan dat het wel de taak was van Nederland om in dit Nederlandsch gebiedsdeel propaganda te maken voor de Nederlandsche taal en cultuur. Dat was ook het doel der Dietse Spelers.

Hij zelf komt zeer graag naar hier terug: hij zou niets liever doen dan elk jaar terugkomen: hij heeft hier nu zijn vrienden en kennissen en het is hem een waar genot nu reeds voorbereidingen te kunnen treffen voor zijn terugkomst.

Dit bracht ons te binnen wat de Heer E. Verkade ons gezegd had over de besprekingen van W. v. der Veer; gisteren met het van Walbeek-comité: toen wij er naar vroegen, zei onze gastheer, dat hij van 't comité een opdracht had gekregen, om een herdenkingsstuk te maken; het zou geen openlucht spel worden, want daar zijn geweldige bezwaren aan verbonden, maar toch zou er een groote historische, allegorische optocht bij moeten zijn, met heel veel menschen van alle rangen en standen zonder uitzondering: het moet een waar volksfeest worden. De bedoeling is dat die optocht dan zou marcheeren naar een voetbalveld of een andere plaats waar dan een gedeelte van een spel zou kunnen opgevoerd worden, bv. een proloog er zouden groepen opgesteld worden misschien, om lichteffecten te geven, zou men kunnen werken met Bengaalsch Vuur en andere dergelijke middelen: in een woord het moet iets zijn wat in den smaak van 't volk valt. Het herdenkingsstuk zelf moet zijn zoowel voor 't volk als voor de burgers.

Op onze vraag of hij zelf ook met een gezelschap zal overkomen, antwoordde hij van ja: de leden daarvan zullen natuurlijk belangrijke rollen te vervullen hebben in dat stuk.

Hij heeft nu meer en meer het land en 't volk leeren kennen, en zal daarom steeds in overleg met 't comité— met een auteur een stuk maken volgens den aard van 't volk, zijn assistent zal natuurlijk maanden van tevoren over komen, om de noodige voorbereidingen te treffen voor de costuums de personen, die ingespeeld moeten worden enz: het stuk zal zoowat 2 uur duren, en wordt waarschijnlijk de clou van 't feest: Het zal niet één tijd of één tijdperk behandelen, maar zal door alle tijden heen zijn stof behandelen.

Waarschijnlijk zullen er ook nog bepaalde dansen bij te pas komen en ook muziek natuurlijk en zooveel mogelijk ook, spelen voor 't volk. Van der Veer meent dat ook het Moederland met deze feestviering moet meeleven en ze ook moet steunen.

Wij waren nu uitgepraat over Curaçao en nu kwam Aruba aan de beurt. Aruba was zeer meegevallen; een sterfgeval in een der voornaamste en grootste families was natuurlijk oorzaak geweest dat er velen niet hebben kunnen komen, maar toch heeft Aruba met de Dietse Spelers meegeleefd en hebben ze alle mogelijken steun mogen ondervinden. De stukken waren er ingegaan: zij hebben ze zuiver begrepen schijnt het en onze gastheer vertelde met genoegen hoe goed ze reageerden in de zaal, ondanks voor Aruba, dezelfde bezwaren gelden als die welke we voor Curacao daarboven uiteengezet hebben en misschien nog veel meer gelden. Ook Aruba is door zijn ligging geheel aangewezen op Spaansch Zuid-Amerika.

Juist kwamen er Isla-tankbooten in zicht wat het gesprek als vanzelf deed overspringen over de tocht naar Maracaibo met de Isla-vloot. Over deze tocht naar de kleine Hollandsche kolonie in de olievelden was de Heer v. d. Veer uiterst tevreden en was de directie der C.P.I.M. zeer dankbaar, zijn gezelschap in de gelegenheid gesteld te hebben ook daar opvoeringen te hebben kunnen geven: de Hollanders daar (slechts een 80) hebben alles in het werk gesteld en geen moeite bespaard alles prachtig te doen verloopen.

Hij was in de wolken over hunne ontvangst en behandeling door de chef aldaar, den Heer Quarles van Ufford, die hun een schitterende tocht gegeven heeft door de olievelden der golf van Maracaibo: onze gastheer vond het verbazend interessant, nu de olie enz niet eens in een netjes klaargemaakt husje of blik te zien, maar in de ruwe werkelijkheid opborrelend uit de putten. Hij is dan ook van plan 't volgend jaar weer naar Maracaibo te gaan, ondanks de finantieele kant nu direkt niet de lichtzijde is van 't geval. Hij hoopte dat hij dan weer dezelfde medewerking zou mogen verkrijgen van de Isla om weer op de tankers Maracaibo te bereiken.

Er was niet veel tijd meer over, want zoo juist hadden ze de Heer v. der Veer opgebeld voor een afspraak; toch had ik nog de gelegenheid iets over Suriname te weten te komen. In Suriname was de opkomst in 't begin niet groot, doch zij is steeds in stijgende lijn gegaan zoodat bij de laatste opvoering de zaal geheel uitverkocht was. Hij heeft in Suriname dezelfde stukken gespeeld als hier, behalve dan „De Duivel" omdat dit verleden jaar al gegeven was. Ook in Suriname is de ontvangst schitterend geweest en zij hebben zich mogen verheugen in de bijzondere medewerking van den K. N. S. M. en het A. N. V.: zonder steun van de KNSM. en het A. N. V. zou de tocht der Dietse Spelers onmogelijk geweest zijn: hun steun is nu reeds toegezegd voor 't volgend jaar. Onze gastheer was ook nog bijzonder dankbaar aan de Surinaamsche Bank, die het op zich genomen had al de inkomsten te controleeren en ook de Burgerij zelf heeft goed geholpen, daar ze al het mogelijke deed om hun het leven zoo goedkoop mogelijk te maken.

Een heel bijzondere vermelding verdient nog hun royale ontvangst door den nu oud-Gouverneur Rutgers, die al het mogelijke gedaan heeft om hun verblijf in Suriname aangenaam te maken.

Het was tijd nu om op te staan. Daar de Heer v.d. Veer toch dezelfde richting op moest is hij met ons meegegaan en hebben wij hem naar de plaats gebracht waar hij wezen moest n.l. bij den Heer Capriles in de Heerenstraat die als lid van 't Bestuur van het Stadstheater steeds zaken met de Heer v. d. Veer had en hem ook steeds trouw ter zijde heeft gestaan. Daar in de drukke en lawaaierige Heerenstraat, hebben wij afscheid genomen van den jovialen leider der Dietse Spelers, hem een goede reis toewenschende en een spoedig wederzien op Curaçao.

Toen we naar huis reden en zoo een beetje nadachten over de plannen van den Heer v.d. Veer over dat herdenkingstuk 't volgend jaar waar hij een echt volksfeest wil van maken toen dachten we onwillekeurig waar moet 't geld van daan komen. Men kan wel mooie woorden zeggen over het Moederland, maar als het op feesten aankomt dan zal 't geld wel van hier moeten komen! 't Gouvernement heeft dus hier een taak te vervullen en wij hopen dat het die vervullen zal met tactvolle wijsheid en een open kijk op den aard van ons volk aan lande.

BERICHTEN.

Examens.

Eindelijk hebben wij de volledige lijst gekregen der uitslagen der Examens van deze maand September.

Onderwijzer(es) 4de klasse.

Geexamineerd 18 candidaten.

Geslaagd; Ch. J. A. Beukenboom, Mej. E. Jesurun, Mej. C. M. Tremus, Mej. N. Senior, Th. A. C. Comvalius, Mej. F. M. Verschuren, Mej. M. A. A. Da Costa Gomez, Mej. J. F. E. Booi, Mej. H. H. E. Peukert, Mej. C. M. Corsen, Mej. M. A. Scholborgh, Mej. A. A. Conn, Mej. A. M. J. A. Reinhart, C. A. Nicolaas.

Afgewezen 4 candidaten.

Onderwijzer(es) 3de klasse.

Geexamineerd en afgewezen 4 candidaten.

Engelsche taal.

Geexamineerd 4 candidaten.

Geslaagd; Mevr. V. Nieuwenhuizen-de Marchena en W. J. Lemmers.

Afgewezen 2 candidaten.

Spaansche taal.

Geexamineerd 2 candidaten.

Geslaagd C. H. J. A. Smit en Mej. E. Henriquez.

Fransche taal.

Geexamineerd 1 candidaat.

Geslaagd: L. A. Voet.

Nuttige handwerken.

Geexamineerd 4 candidaten.

Geslaagd: Mej. A. C. Westhuis, Mej. W. Wolff, Mej. M. L. Blanchard en Mej. M. J. Schuurmans.

Fraaie handwerken.

Geexamineerd 1 candidate.

Geslaagd: Mej. R M. Henriquez.

Teekenen.

Geexamineerd en afgewezen 1 candidaat.

Zeven millioen Roethenen willen terug naar de Moederkerk.

Verzoek tot aanknooping van onderhandelingen.

Mgr. Marmaggi, de pauselijke nuntius in Polen, heeft tijdens zijn ver[illegible] het Tatra-gebergte een bezoek ontvangen van mgr. Stanislaus, een bisschop der orthodoxe Roetheensche Kerk, die hem kwam verzoeken, zijne bemiddeling te willen verleenen bij het aanknoopen van onderhandelingen met Rome inzake de opneming der orthodoxe Roethenen in de oude Moederkerk.

Indien deze onderhandelingen naar wensch verloopen, zullen 7 millioen Roethenen terugkeeren tot de Katholieke Kerk.

Onder dwang van de tsarenregeering zijn de Roethenen in den loop der negentiende eeuw geleidelijk overgegaan tot de Grieksche orthodoxe kerk.

De Roethenen of Klein-Russen werden tot het christelijk geloof bekeerd door de H. H. Cyrillus en Methodius. Hun hoofdstad Kieff was eeuwenlang het staatkundig en godsdienstig centrum van Rusland.

Retraite Ambachtsschool.

Gisterenavond is onder leiding van den Z. Eerw. Pastoor Hagemans in het oud-weeshuis van Habaai de retraite begonnen voor de katholieke jongens der Ambachtsschool „San Hose."

✠ Eerw Frater Jesuïet Bernardo Palacios.

Woensdagmiddag is op het R. K. Kerkhof begraven de Eerw. Fr. Jesuiet Bernardo Palacios, die in het Hospitaal gestorven is. Met nog vier andere makkers was hij met het SS. Bakdop op weg naar Belgie om daar zijne priesterstudies te voltooien: wegens ziekte is hij alleen hier achtergebleven. Hij was geboren in Ecuador.

Pater Vicaris v. d. Elsen heeft de rouwplechtigheid verricht: waren aanwezig de Heer Capriles, Consul van Ecuador, de Heeren Helmund en Stumper, vertegenwoordigers der K.N.S.M., de Heer Penso, vele Paters en de Fraters, die den overledene naar het graf droegen. Op het Kerkhof heeft de Heer Capriles eenige woorden van dank gesproken aan de Eerw. Paters, Fraters en Zusters en ook aan de KNSM. Frater Bernardo was slechts 31 jaar. Het is wel tragisch in zulke omstandigheden en op zulk een jongen leeftijd, als men vol toekomstplannen is, zoo ver van huis en zijne broeders, in den vreemde te sterven! Maar de Engel Gods heeft ook dit offer voor den troon des Allerhoogsten gedragen en wij zijn er van overtuigd dat zijne vruchten niet zullen uitblijven. Hij ruste in Vrede bij God, die het eeuwige Leven is.

Kapitein Meynderts.

In „The Bulletin" van St. Thomas troffen wij een zeer mooi afscheidsartikeltje aan over Kapitein Meynderts van het SS. Baralt, die de zeedienst verlaat. De Kapitein wordt geprezen om zijn vele eigenschappen van een goed zeeman: zijn kunde, zijn initiatief, zijn vriendelijkheid.

De Bovenwindsche s'emmen.

Dat is een nieuw blaadje, wier eerste nummer verscheen op 31 Aug. laatst en dat gedrukt en uitgegeven wordt bij W. Netherwood, Philipsburg, St. Martin. Graag zullen wij het de „Amigo di C." in ruil toezenden. Het blad wil aan iedereen de gelegenheid geven zijne ideëen te uiten, mits blijvend natuurlijk binnen de grenzen van 't fatsoen. Wij wenschen het veel succes toe. Op de voorlaatste blz. staat dit „Not wishing to deal with any controversial matters in the first issue of this paper we have deferred until later such strictures as we feel to be highly necessary, upon the last letter appearing in the „Amigoe" signed „J. B. D." Bedoeld wordt het artikel in de Amigo van 29 Juli over die z.g. godsdienstkwestie in St. Martin. Wij kunnen den Heer Uitgever der B. W. S. mededeelen dat wij die kwestie als afgedaan beschouwen en er in geen geval hoegenaamd ook op terugkomen.

„Macbeth."

Woensdagavond heeft de Heer E. Verkade, voor een besloten kring bij den Heer Dr. Gronemeyer, de Macbeth van Shakespeare voorgedragen.

De Dietse Spelers in Theater Brion.

De opvoering van „Een Huwelijk onder Lodewijk XV", Zondag 10 Sept. ll. door de Dietse Spelers is een succes geworden. De zaal was uitverkocht en het publiek reageerde zeer goed op het schitterend spel der spelers. Hier en daar was er wel eens een minder juiste voorstelling van zaken van katholiek standpunt uit bezien: zoo bv. over de ontbinding van een huwelijk, zelfs de Paus kan het huwelijk, waarover het ging, niet ontbinden! overigens in alle opzichten een succes.

Vertrek Dietse Spelers.

Gisterenmorgen 7 uur zijn de Dietse Spelers met het M.S. Colombia der K.N.S.M. vertrokken. 's Avonds te voren was hen aan boord een afscheiddiner aangeboden door het A.N.V.

Goede reis en tot weerziens volgend jaar.

S.S. Mauretania.

Gisterenmorgen kwam het prachtige [illegible] passagiers en vertrok dienzelfden middag.

Padvinders.

Tot onze spijt hebben wij verleden week geen particulier nieuws kunnen melden van het groote Aruba-kamp, daar de brief pas Maandag van deze week aangekomen is. Wij bedanken den Leider voor al zijne moeite en voor zijn schoonen brief.

Voetbal.

Combinatie Chile Peru—Curacao.

Curacao werd Maandag l.l. op Mundo Nobo met 7—0 verslagen. Die buitenlandsche combinatie schijnt geweldig sterk te zijn.

Mgr. Verriet.

Vandaag is Mgr. Verriet met zijn secretaris p. Wahlen per S.S Trujillo teruggekomen van Aruba, waarnaar hij Dinsdag-avond vertrokken was.

Welkom.

Deze week aangekomen per S.S. Venezuela de jongeheer M. E. Dovale, alsook de Heer J. Haayen.

Verleden week is ook aangekomen de familie Slockers.

Aan allen een hartelijk welkom.

Persgesprek Gouverneur van Slobbe.

Volgens berichten heeft Z. Exc. bij zijn aankomst in Holland, in een persgesprek, zich tamelijk optimistisch uitgelaten over den toestand in Curaçao.

Processie.

Donderdag heeft in de Kathedraal de processie plaats gegrepen ter viering van het 13 jarig bestaan van het genootschap der aanbidding. Pastoor Hagemans hield de feest predicatie De Kerk was geheel gevuld: overal stonden menschen, op het kerkplein, langs de Pastorie in de gangen. Een nieuwtje was het groepje jongens, gekleed als de H. Tarcisius en een groepje meisjes, gekleed als de H Imelda. Deze beide Heiligen zijn schutsheiligen van het H. Sacrament. Het plechtig Lof en Processie, verrichtte P. Cl. vd. Looy bijgestaan door P. Dellaert en de Eerw. Heer Julio F. Heriquez. Het was een innige devote plechtigheid, zooals die alleen maar kan plaats grijpen, schijnt het in onze goede, oude kathedraal.

Rosa de schoone slaapster.

Deze kinderoperette wordt vanavond opgevoerd in Theater Brion, onder leiding van den Heer Rietkerk.

DE HEER EN MEVROUW

J. Z. Hermans - de Marchena

geven met vreugde kennis van de geboorte van hun zoon

Guido Reginald.

Cur. 13 Sept. 1933.

RADIONIEUWS.

K. R. O. Uitzending via den Phohi-zender.

(Golflengte 16,88 en | of, 25,57 M.)

Op Zondag 17 September 1933
Van 15.00—16.00 uur A.T.

1. Pausmarsch
2. Ouverture Figaro's Hochzeit W. A. Mozart. door het K. R. O. Orkest o.l.v. Johan Gerritsen
3. Van en voor de Missiepost
4. Salut d'amour Edw. Elgar door het K.R.O. Orkest o.l.v. Johan Gerritsen
5. De wereld in vogelvlucht door Paul de Waart
6. Huldigingsmarsch uit „Sigurd Jorsalfar" E. Grieg
7. Medische causerie
8. Aan U, o Konig der eeuwen.

Op Zondag 24 September 1933,
Van 15.00—16.00 A. T.

1. Pausmarsch
2. Reportage van het Plechtige afscheid der Missionarissen uit het Missiehuis Cadier en Keer.
3. De wereld in vogelvlucht door Paul de Waart
4. Gramafoonmuziek
5. Van en voor de Missiepost.
6. Aan U, o Koning der eeuwen

Op Zondag 1 October 1933
Van 15.00—16.00 uur A.T.

1. Pausmarsch
2. Koninklijke Harmonie 's Hertogenbosch o.l.v. J. Wierts 3.04 — 3.10 uur:
   2. Oud Wilhelmus.
   1. Marsch Populair Joh. Wierts
3. De wereld in vogelvlucht door Paul de Waart
4. Koninklijke Harmonie 's Hertogenbosch o.l.v. J. Wierts 3.30—3.47 uur:
   1. Ouverture Dichter und Bauer F. v. Suppé
   2. Les Patineurs, Valse E. Waldteufel
5. „Resultaat" door Pater J. Dito O. P.
6. Van en voor de Missiepost
7. Koninklijke Harmonie 's Hertogenbosch o.l.v. J. Wierts 3.56 — 4.00 uur:
   1. The Gladiatoren Farewell, Marsch . . . H. L. Blankenburg
   2. Aan U o Koning der Eeuwen,

Troonrede van H. M. Koningin Wilhelmina.

De door H. M. de Koningin uit te spreken troonrede bij de opening der Staten Generaal, zal 19 dezer ± 12 uur GMT (7.24 V.M. Cur. tijd) worden uitgezonden door den PHOHI-zender alsmede door de Rijkstelefonie-zenders P.C.X. op een golflengte van 16,033 Meter en door de P.C.K. op een golflengte van 24.8 Meter. Het verslag over de opening der Staten Generaal zal door de AVRO en KRO-zenders worden uitgezonden tusschen 10.40 uur en 12.40 GMT (dat is 6.04 en 8.04 V.M. Cur. tijd).

Openbare Leeszaal en Gouvernementsboekerij.

De Commissie [illegible] en Gouvernements-Boekerij deelt hierbij mede, dat de Supplement-Catalogus 1933, verschenen is en verkrijgbaar is gesteld in de Openbare Leeszaal.

Namens de Commissie voornoemd,
H. W. ELDERMANS
wnd. Voorzitter.

De wedstrijd „Curacao“ v.s. „Peru-Chili“.

Uitslag 0—7

Met leede oogen moet ik dezen uitslag aanzien en kan niet nalaten bij te dragen tot de noodige verbetering van onze voetbalsport; want gekrenkt zat ik inderdaad naar dezen wedstrijd te kijken, ja kijken hoe onze jongens die als zwakke, onhandige creaturen, van hun onkunde bewust, moedeloos tegen een stel goed getrainde reuzen te kampen hadden.

„Ze zijn professionals en wij amateurs”, merkte de optimist op.

Ik wil geen pessimist zijn, maar ik vind dat een amateurselftal niet als leeken tegenover een professionalselftal hoeft te staan, wat zeer zeker het geval was bij dezen wedstrijd.

Maar een mensch is nooit te oud om wat te leeren, jongens.

Het is nu hoog tijd om wijs te worden en minder praats te hebben.

Een bekend feit is het dat de technische opleiding van voetballers hier te lande alles te wenschen over laat.

Onder onze vereenigingen zijn er misschien een paar, die in het gelukkige gaval verkeeren, dat een harer leden bereid en bekwaam is die opleiding op zich te nemen.

Aan het door den bond beschikbaarstellen van trainers kan, wegens de daaraan verbonden kosten, niet worden gedacht.

Op een andere wijze moet hier dus hulp geschaft worden.

Techniek, daar hebben onze jongens gebrek aan.

Lectuur ter verbetering van voetbal-techniek is er genoeg, doch uit de boeken te leeren schijnt een nagel aan de doodkist onzer spelers te zijn.

Is er van iedere vereeniging niet minstens één lid, dat zich wat opoffering van tijd kan getroosten om als oefenmeester te fungeeren?

Dit zal niet alleen in het belang van zijn vereeniging doch in het belang van de Curaçaosche voetbalsport in het algemeen zijn.

Hoe rudimentair de bedoelde opleiding in het begin ook moge zijn, zij zal toch haar nut hebben.

De resultaten zullen niet binnen een paar maanden merkbaar zijn, doch wel na een paar jaren.

Zeer zeker zal deze technische opleiding alleen, den speler in het begin spoedig vermoeien, mogelijk vervelen, doch door een gepaste afwisseling tusschen theorie en praktijk zal men de aandacht gespannen kunnen houden.

Voetballers, wij moeten allemaal bijdragen om de noodige techniek hier in te voeren.

Gezien hebben wij dat voetbal zonder techniek geen voetbal is.

Techniek is de versiering van het spel.

De bondselftallen moeten ook geregelder oefenen en niet een paar oefenwedstrijden spelen telkens als een telegram binnen komt, dat een of ander elftal zijn krachten tegen ons wenscht te meten.

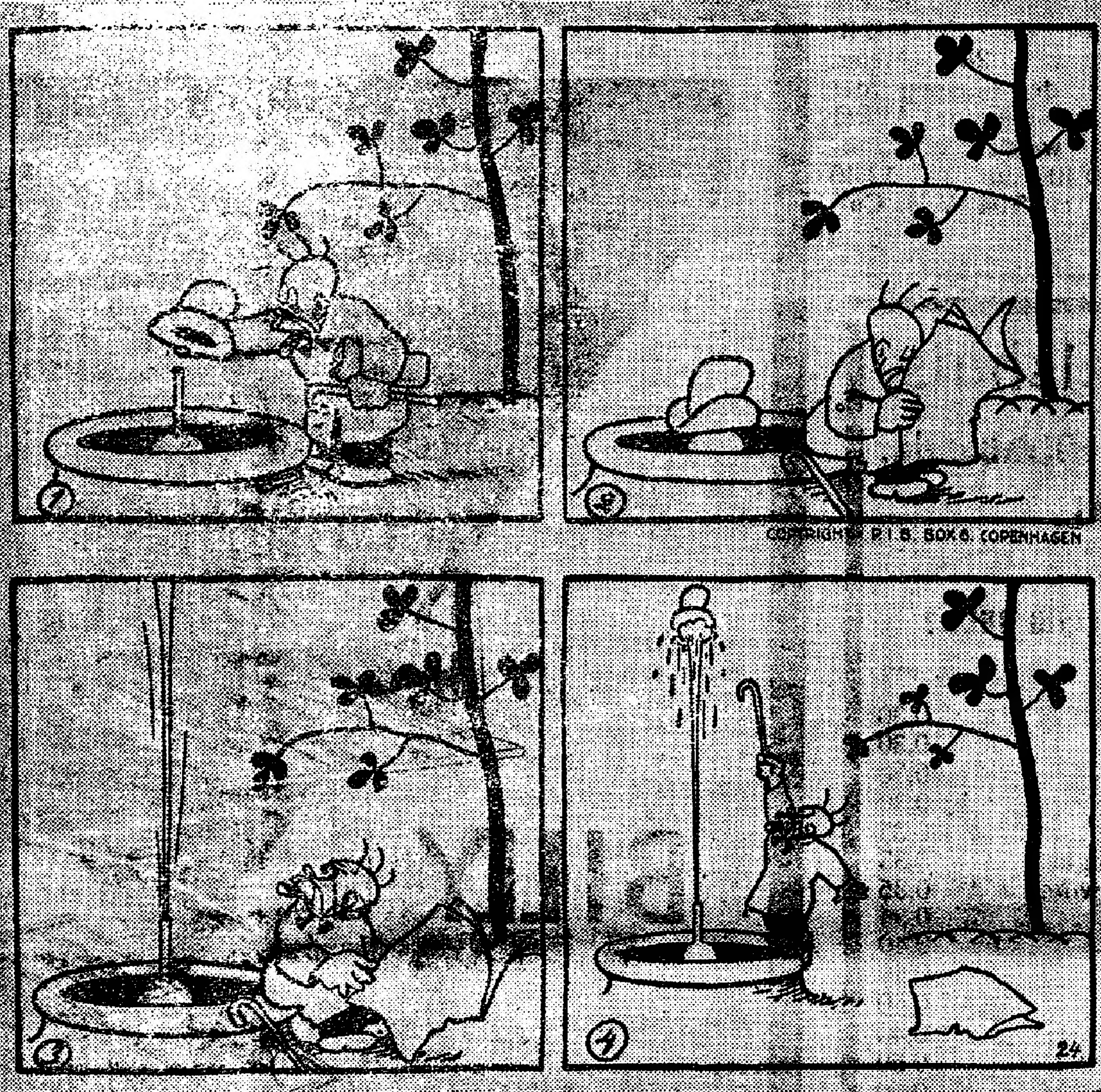
„Oefening baat kunst“, zegt het spreekwoord.

Laten wij dus den moed niet zinken, doch onmiddellijk het stoppen, drijven, plaatsen, trappen, schieten en koppen volgens de techniek beoefenen.

Positiespel mag ook niet vergeten worden, indien de tegenstander beter is met short-passing moeten wij overgaan tot long-passing of allebei.

In een woord, techniek, dat hebben wij noodig.

MIKE.

Adamson en de stadsfontein.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met **Donderdag**, den **4 Mei 1933**, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te worden verkocht, zal er **elken Donderdag (met uitzondering van eventueele feestdagen)**, ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkooping worden gehouden van bij de genoemde vennootschap beleende voorwerpen.

De verkooping zal telkens des **voormiddags te 9 uur** een aanvang nemen.

De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van **1 Januari 1931** tot en met **31 December 1931** onder **No X 3652** tot en met **No. A 1882** en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldigde interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,

26 P. L. Gorsira.

Seubt het Apostolaat ter Zee.

Bijblad van de „AMIGOE DI CURACAO" van 16 September 1933.

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

INTERNATIONAAL.

Curaçao -- Deportivo Caracas 1--0
Curaçao -- Comb. Peru-Chile 0--7

Competitie-standen per 10-9-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	tegen	Punten
Republiek	5	4	1	0	6	1	9
Transvaal	5	4	0	1	11	7	8
Jong Holland	5	3	1	1	11	6	7
Asiento	6	2	2	2	10	6	6
Trappers	5	3	0	2	12	8	6
Volharding	5	3	0	2	6	6	6
Bismarck	5	1	0	4	4	13	2
R.C.C.	5	0	1	4	7	12	1
Go Ahead	5	0	1	4	1	9	1
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	7	5	1	1	12	4	11
Republiek 2	7	4	2	1	10	5	10
Jong Holland 2	7	3	2	2	7	4	8
Trappers 2	7	3	1	3	8	10	7
Volharding 2	6	2	2	2	6	6	6
Bismarck 2	7	3	0	4	5	7	6
Asiento 2	7	2	0	5	8	9	4
Transvaal 2	6	1	0	5	9	13	2

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 17 September.

MUNDO NOBO

1ste klasse

Go Ahead — Volharding
4.30 precies

[illegible]

Transvaal — Volharding [illegible]
3.15 precies

ASIENTO

Z.B. P. D. N. S. — M. S. Z.
3.30 precies

Zondag 24 September.

MUNDO NOBO

1ste klasse
Bismarck — Jong Holland
4.30 p.m.

Z.B. N. Hercules — Volharding 2
3.15 precies

ASIENTO

Res. 2de klasse
De Ruiter 2 — Juliana 2
3.15 p.m.

SCHERPENHEUVEL

Res. 2de klasse
Hercules 2 — Scherpenheuvel 2
[illegible]

Zondag, 1 October.

MUNDO NOBO.

1ste klasse

Asiento — Jong Holland
4.30 precies

Z.B. O. De Ruiter — Winnaar N
3.15 p.m.

ASIENTO

Res. 2de klasse
D. D. V. O. 2 — De Ruiter 2
3.15 precies.

Inschrijvingen.

D. N. S.	—	H. Leito Charoweg 360	—	per 5-9-'33
		J. Schoop (verzoeke adres op te geven)	—	idem
		V. Martis, Wishi 99		
		G. Roes, Wishi 306	—	„
R. C. C.	—	Th. Palm, Penweg	—	per 3-9-'33
		E. S. Straker, afd. O. A.		
		C. P. I. M,		
		H. W. J. v-d Weyde, Berg Altena	—	idem
Go Ahead	—	G. Sanches, Berg Altena 177	—	per 4-9-'33

Afschrijvingen.

D. N. S.	—	E. Fecunda	—	per 5-9-'33
R. C. C.	—	A. Laurens, Klipstraat	—	idem

Het Bestuur.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD
CURAÇAO.
GROEP I.
(Schotsche dassen).

TROEP-NIEUWS
van
18 tot en met 24 September 1933.

Mededeelingen:

Vertrokken naar Holland de P. L. der Cobra's ARNOLD SPITZER.

Goede reis.

Opgenomen in de Horde: JAN van LEEUWEN.

Patrouille-avonden:
HERTEN ... 18 September.
WOLVEN .. 19 September.
VOSSEN ... 22 September.
ARENDEN . 23 September.

Training in seinen ... verbandleggen ... en gehoorproeven.

Studie Patrouille.
Vrijdag, 22 September van 5 tot 6 uur.

Troepavond, 20 September.

verzamel om 6 uur bij de Shell-Pomp Mundo Nobo. Groote Avond Sluipoefening op Steenen Koraal.

Troepbijeenkomst.

Zondag, 24 September om 2 uur op 't Rif verzamelen.

Zwemmen op Jan Thiel en oefening:

„Het Doorsnijden van een Telegraaflijn.

DE RIMBOE JACHTEN.

Dinsdag, 19 September om 5 uur verzamelen. De eerste Rimboe jacht na 't Groote Kamp. Wij doen veel fijne spelen en gaan door met stertraining. De Oude Wolf vertelt verder van Jhonson.

Zaterdag, 23 September.

Om 2 uur bij de Shell-Pomp op Mundo Nodo verzamelen. GROOTE JACHT OP STEENEN KORAAL.

Padvinders en Welpen, vergeet niet, dat wij elke dag tenminste een goede daad moet doen, zonder het aan de groote klok te hangen, wat het was.

Goede Jacht.

De Oude Wolf.

WERKELIJKHEIDS FILM.

[illegible]

g. g. k. B. C. (moraal goed).

Explicatie:

De beelden, welke zich voor uw oog zullen vertoonen, zijn momenten van tien dagen Jeugdleven ... vorming van ziel, karakter en lichaam, in harmonie gebracht met onderlinge broederschap.

Voorspel:

Een truck met negentien groote kisten ... transpireerde leiders en flinke jongens naar de Westwerf ... Alles komt aan boord der „AMOR". De Groep brengt een afscheidsgroet aan de Stad op de Hoorns, terwijl de Trom roffelt. Veel Ouders op de Werf, afscheid nemen valt niet mee.

De leider kijkt verlangend in de richting der zee .... eenmaal buiten, kan er geen kink meer in de kabel komen. Beneden op de kade staan de Vaan en Bagheera, twee waardevolle helpers, welke echter niet meekunnen. Net een kwartier voor vertrek, krijgt Bagheera een sein van hoogerhand .. op 1 September je melden. Nood breekt Wet, nietwaar? De zorg voor den kampleider wordt zwaar nu, kleine jongens van 8 tot 11 jaar eischen dubbele waak- en werkzaamheid.

Ook de Vaan moet tehuisblijven. Voor zakenleven moet alles wijken en natuurlijk ook JEUGDWERK.

Gelukkig gaat de Brug open en alle jongens zijn aan boord. Als een flits gaat door 's leiders hoofd, de geweldige voorbereiding. Hoera ..... 't is gelukt. 't Kamp gaat beginnen. De „AMOR" vaart alreeds .... niemand kan meer van boord gehaald worden.

In volle zee .... heel kalm water ... sympathieke kennismaking met kapitein. De Hofmeester zorgt voor een keurige maaltijd. De K.N.S.M. heeft zéér goed voor ons gezorgd. Neptunes eischt toch nog een paar slachtoffers. 't Is vroolijk op 't dek onder 't zware zeil ... een verhaal over Zeeroovers .. dan komt de nacht met zijn prachtige sterrenhemel.

De volgende morgen meert "De AMOR" aan de pier op ARUBA. Er staan belangstellenden op de kade: .. een klein ventje in Cowboy Costuum brengt het Padvinderssaluut. De Groep brengt de Aruba Yell.

De leider gaat met de truck van de Aruba Trading, plus alle materialen naar de uitgezochte Kampplaats op Palmbeach. Herman Dania gaat mede als Gids, en blijkt een goede keus gedaan te hebben. Onder de cocospalmen op de Plantage van den Heer RUIZ, zal 't Kampement opgeslagen worden.

Dan worden de Kampjongens, welke onder leiding van Vaandrig Wim de Haseth, achter gebleven waren te Oranjestad, opgehaald en begint de opbouw van het Groote Kamp, terwijl de Heer Quast eene film ervan maakt. Zie .... daar verrijzen de tenten .... keuken .. de fourage-afdeeling ... vlaggenmast en Kampvuurplaats ... kampwinkel en eetsalons als uit den grond.

't Wordt een kleine Kampstad met straten en pleinen, welke een doopnaam ontvangen. Ginds naar de Vlaggemast is de Gezaghebberstraat, welke uitmond op het Rifplein, met daarachter op de Kampvuurplaats het Ruizplein. Daar, waar de fouragetenten zich bevinden, hebben de kampjongens het King-Kong Plein opgericht .. brrr. Aan den ingang van 't Kamp bevind zich de Dokter Dussenbroekstraat, welke uitloopt op het Pater Elieplein. Dan kom je van de Hopmanstraat in de Vesuviusstraat, zoo naar de latrines. De waschplaats wordt Awasa geheeten.

Als de eerste kampavond de Jongens om het Kampvuur vindt, is het Kampement grootendeels opgebouwd. Prechtig wordt nu het vuur ontstoken en zal tot de laatste der Kampdagen blijven branden. Negen avonden laait daar het Vuur hooger op, verlichtende de gestalten van veertig Jongens en vele bezoekers. Daar wordt veel gezongen en tooneel gespeeld. De gasten komen met offers, limonade ... koekjes .. chocolade .. bananen. Ja, zelfs zooveel, dat de leider moet verzoeken, niet meer te willen brengen, daar hij bang is, dat de jongens zich eene indigestie zullen snoepen.

Wanneer de leider des 's morgens van de waschplaats komt, wekt hij om zes uur de hoornblazer, welke met een slaperig gezicht, welluidende tonen aan zijn instrument tracht te ontlokken. Even staan de Groepen voor hun tenten en doen hun morgengymnastiek, dan is 't dekens kloppen en luchten, nu volgt de groote afwasch en de verdere werkzaamheden.

Om half acht is 't Doktersappel. De verbandtrommel staat open en fleschjes er naast. De kampleider zit er in volle glorie achter. Toch Dokter en niet gestudeerd. De oogst is gelukkig schaarsch. Er zijn maar weinig klanten voor een asperine of een Vesuviuspil. Op een morgen verschijnt Pastoor Elie, vaardig als altijd om te helpen, met Dokter Dussenbroek, welke kostelooze geneeskundige hulp aanbied, als dit noodig zou blijken te zijn. Nog dien zelfden dag ontvangt de leider 2 doozen asperine en een groote flesch boorwater, om wanneer zulks noodig mocht zijn, te gebruiken. Dit is daadwerkelijke sympathie en een groote gerustStelling voor den leider.

... Even wordt de film eene klankfilm en klinkt het luide .. drie hoera's voor dokter Dussenbroek.

[illegible]

.. alles zand .. zand .. helder wit zand en in het water een groep spartelende jongens in vroolijk plezier. Ginds, op 't strand zijn een paar Welpen, bezig in 't zand figuren te maken.

Dan komen de groote tochten.

Zonder trucks gaat het niet. Zonder de hulp van den Heer Ruiz uit Oranjestad en die van Mr. Craane der Aruba Trading, eveneens van Luit. Rops en de sympathieke hulp der Gezaghebber, zou 't niet mogelijk zijn geweest, Aruba op dusdanige manier te doorkruisen, als nu is gebeurd, van Zuid tot Oost en van Noord tot West. Op Balage wordt Goud gevonden, boven op de Kristalberg vinden vele jongens schitterende gekristalliseerde steenen. Het geheimzinnige oude Fort bij de Goudermijnen laat eene onvergetelijke herinnering achter. Boven op de Vuurtoren op de Noord, genieten de jongens van het uitzicht en beneden van koele dronk. Op San Nicolaas ontvangt Majoor Verwei ons allen heel vriendelijk, tracteert op limonade en geleid ons door 't geheele Amerikanenkamp.

De Lago zorgt goed voor haar personeel, getuige de keurige Villa's en hunne inrichting, clubs, sportvelden etc. Zoo wordt Aruba op een goede manier verkend.

Door bemiddeling van den Heer Quast is het mogelijk een groot tankie vol regenwater naar het kampement te transporteeren, regenwater is beter als putwater.

Nu is 't middag en de Groep is in het Kampement teruggekeerd van een groote tocht. De koks zijn alreeds bezig aan de vuren. Daar klinkt een fluitsignaal ... de toko is geopend voor een half uur. Van afgevallen palmtakken is een aardige kampwinkel gemaakt. Marcel is de Chef daarvan en let nauwkeurig op, dat ieder de juiste maat syroop over zijn Frio-frio krijgt. De kwatareepen zijn gauw uitverkocht, eveneens de sneeuwballen en pepermunt. 't Is een heel gedrang bij de toko ... 't is ook alles zoo heerlijk zoet wat daar verkocht wordt en dan die frio-frio. Je moet echter oppassen met je geld, want je krijgt per dag maar een tiende gedeelte van je zakgeld uitbetaald en aan 't einde van 't Kamp wil je toch graag een paar aardige souveniers mee naar huis nemen. Gelukkig helpt de kampleiding een beetje mee.

Een belangrijk ding in 't kamp is de Vlagceremonie.

Op 't Rifplein hebben de Wolven een vlaggenmast van hun aaneengebonden Verkennerstokken gemaakt, vastgehouden door dwarslijnen met kleurige vlaggetjes rondom. Elke morgen negen uur is daar de Groep verzamelt in hoefijzerformatie en wordt de vlag gebroken en de Dienst-Patrouille geeft hare dienst aan de opvolgende over.

De vaandrig leest de Wet ... de Wet van het Kamp is de Padvinderswet. Dan zegt onze Kamp Bagheera Herman Dania de Welpen de Wet der Horde. Nu klinkt het Generaal Saluut van hoornblazers, begeleid door tromgeroffel.

Des 's avonds half zeven klinkt een fluitsein vanaf de Vlaggemast ... een lid der Dienstpatrouille strijkt de Vlag. Allen, met wat zij ook bezig zijn te doen, laten hun werk even staan ... nemen de houding aan en salueeren ... tot wederom het fluitsein klinkt, dat de Vlag gestreken is.

Henk Wagemaker, Toon Morales, Herman Dania, Louis Oduber (ons Doktertje) en Jan Schaffers kampeeren mee en gedragen zich als echte Padvinders en Welpen. De Dokter is de vreugd van 't geheele Kamp en ook Jan helpt zooveel hij kan, terwijl Henk actief aan het patrouillewerk meedoet en eveneens de Kristalberg bestijgt.

Driemaal is 't voetbal op de Noord, achter 't kerkje. Eenmaal is 't winnen met vier-een. Dan wordt 't 0—0. En eindigt met de laatste Match tegen de Racing Club Aruba met een schitterrende Nederlaag van 5 — 0. Opeens hebben de Jongens ontdekt, dat ze toch niet zulke geweldige voetballers waren, als zij wel dachten.

Dan komt de laatste Kampdag. Het geheele kampement wordt afgebroken en ingepakt. Op 't laatst gaat de Dienstpatrouille in eene lange linie, voetje voor voetje over 't terrein en inspecteert spiedend of er ook nog iets te zien is van de Kampstad.

Daar gaan de beide trucks naar 't huis van den Heer Ruiz, en worden de jongens vorstelijk onthaald op sandwiches ... limonde en thee en krijgen nog eene heele lading fourage mede. Den Heer Ruiz wordt de Gouden Swastika uitgereikt als dank der Jongens. De kampleider zegt, hetgeen hem uit het hart welt, n. l. dat hij den Heer Ruiz heeft leeren kennen als een man, die Gods Wet in practijk brengt, Hebt uw Naasten lief, gelijk U zelven.

Tegen donker heeft de Groep het Bivak opgeslagen in de groote Douaneloods te Oranjestad. Allen gaan nog even de stad in om souveniers voor huis te koopen. De winkels worden totaal leeggeplunderd, getuige de vele pakjes waarmede de jongens om negen uur terugkeeren.

Dan komt de volgende morgen. Alles komt aan boord der Libertador. Er wordt afscheid van vele nieuw verworven vrienden genomen. De leider ontvangt vele souveniers en bloemen. Een schat van herinneringen aan vriendschap en sympathie ... familie ODUBER ... Ruiz ... Gezaghebber [illegible] en vele anderen. Ajo menschen op de kade ..... Louis (doktertje) Bob ..... Jan Schaffers Herman en Toon! ajo Henk, je hebt een echt Padvindershart ... dan komt de volle zee.

De zee eischt offers ... hm ... hm zoo denken Njomi, Gerard en vele anderen er ook over en brengen 't over in de Daad.

Hier is de ontvangst en de bediening al even hartelijk als aan boord der Amor. De kok slooft zich uit en zorgt voor een heerlijke maaltijd, zoowel 's morgens als 's middags.

Zie, daar vaart „De Libertador" alreeds de haven binnen ... voordat de boot gemeerd ligt, zijn er reeds vele Ouders op de kade.

Dan komt de Groep van boord en 't welkom der Ouders en keeren de Jongens naar hunne respectievelijke home's.

Als de overgeschoten fourage ontpakt is en zelfs de Vaandrig naar huis is gegaan, feliciteert de leider zichzelf, drukt zich de hand en voelt zich bevrijd van de verantwoording over veertig jongens.

Willemstad, 11 September 1933.

M.

Athlone.

De inbedrijfstelling van den krachtzender te Athlone in den Ierschen Vrijstaat heeft niet die toeneming van het aantal luisteraars in dit gebied gebracht, welke verwacht werd; in het tijdvak April 1932 - April 1933 is het aantal luisteraars slechts gestegen van 28683 tot 32000. Niettegenstaande kan de leiding van den zender wijzen op een sluitend budget, aangezien de groote Engelsche firma's er meer en meer toe overgaan hun contracten betreffende reclame-uitzendingen met de Fransche particuliere stations op te zeggen en voor hun reclame gebruik te maken van station Athlone.

S. O. S.

Volgens een door de Engelsche Omroepmaatschappij uitgegeven statistiek werden het vorig jaar in Engeland 1007 S.O.S. berichten voor de omroepmicrofoon uitgesproken, waarvan 41% met succes werden bekroond. In de beide voorafgaande jaren was het aantal S.O.S. berichten rond 840, meet een ongeveer gelijk procentueel resultaat. De mededeelingen betroffen ernstige ziekten, overlijdensberichten, berichten van vermissingen en ook waarschuwingen van apothekers die bij vergissing een verkeerd drankje hadden klaar gemaakt.

Gelooven en weten.

In de mode is een tooneelstuk „Noach op de wateren". Is dit een onderwerp voor een tooneelstuk in den tegenwoordigen tijd?

Maar 't is toch een merkwaardig stuk.

En 't lijkt ons een teeken des tijds.

Over de kunstwaarde, noch over de uitvoering zullen wij spreken, maar inhoud kan een aparte beschouwing velen. Juist het Geloofsvraagstuk wordt in dit stuk behandeld en misschien daarom trekt het zoo. Het Geloof moge in den tegenwoordigen tijd vele en groote verliezen lijden, het vraagstuk laat de menschen met los. De massa is niet rustig in het geloof. Het woord van Victor Hugo blijft altijd waar, dat het Oneindige zich immer aan ons opdringt, ondanks ons zelven. Ondanks al onze ontkenningen en onze uittarten den gedragingen. Het Oneindige, het Bovennatuurlijke, het Meer-dan-menschelijke treedt dagelijks in onze levens binnen en vraagt onze erkenning. Wij kunnen het afweren, ervoor vluchten, er de oogen voor sluiten, het verlaat ons niet. Elke harteslag getuigt van 'n Ander, die ons leven laat en van Wie ons leven elke seconde afhankelijk is. Telkens staan wij voor grenzen waar wij niet overheen kunnen, waar de Andere regeert en onze afhankelijkheid van Hem zich openbaart. Het begin van ons leven, het einde ervan is in de handen van een Macht boven ons. De wetenschap is op elk gebied vooruitgegaan, maar zij kan het leven niet geven aan het geringste redelooze schepsel en het einde heeft zij evenmin in de hand.

Malgré Nous, l'infini nous tourmente.

Het moderne leven is een razende jacht, waarin het geluid-buiten-ons vaak de stem-in-ons overheerscht. Niettemin ontkomt de moderne mensch niet aan het bovennatuurlijke en vindt hij geen rust in het misterie van het leven dat immers duister is zonden god. Het misterie verontrust hem, want hij weet zich zelf het middelpunt ervan. Het gaat om zijn persoon, en alles wat er in de groote wereld zich beweegt, tegenelkaar opsteigert, onder en bovenkomt, onstaat of vergaat is van minder belang dan het persoonlijke in hem. Ik leef, ik doe goed of kwaad, ik verwaarloos God of ik dien Hem, ik beweeg mij naar het graf. Wat er metmij gebeurt en gebeuren gaat is ten slotte het eenige, waar het voor mij op aankomt. Ik zelf ben het mid-delpunt van het levensmysterie.

Ach, het kan niet waar zijn, dat de moderne mensch zich niet bekommert om de dingen boven hem, het lijkt me veeleer, dat hij met groote vraagoogen door het leven gaat en vol belangstelling is, als hij meent eenig antwoord te vinden, op de vragen, welke hem omringen. De geestelijke stroomingen van den tijd weerspiegelen zich altijd in de litteratuur en zoo lijkt ons „Noach op de wateren" een uiting van den geest des tijds, die zoekende is en vol belangstelling voor het vraagstuk des Geloofs.

In het stuk botsen geloof en twijfel telkens tegen elkander op, het geloof dan, zooals de schrijver het ziet en zooals hij het waarschijnlijk veronderstelt in iedere geloovige. Als het scherm opgaat zien wij Noach bezig aan den bouw van zijn ark; hij raadpleegt onder zijn werk „den Heer" maar vervalt daarbij in zulk een familiairen toon, dat christelijke bladen in felle verontwaardiging tegen het stuk zijn opgetreden. De schrijver laat Noach wat te aanstellerig den naïeven geloovige spelen, maar bedoelt overigens geen spot of hoon. Hij meent den eenvoud van het geloovige hart op deze wijze uit te beelden, maar dat kan anders en beter.

Genoeg: Noach bouwt zijn ark onder onmiddellijke leiding van God, maar zoodra hij God niet meer ziet of hoort, is hij aan allerlei twijfel onderhevig. De twijfelzucht als algemeen menschelijk gebrek is in het stuk zeer sterk op den voorgrond gebracht. En als dit de bedoeling van den schrijver is geweest, dan begrijpt men ook, waarom hij precies Noach heef uitgekozen voor een tooneelstuk. Noach en zijn ark, die meer dan een jaar op de wateren ronddrijft, lijkt niet het meest begeerenswaardige onderwerp voor een tooneelstuk. Maar de schrijver heeft hem blijkbaar uitgezocht als een, die onmiddelijk onder de leiding der Voorzienigheid heeft gewerkt en die toch het leed van den twijfel niet van zich heeft kunnen afzetten. Die verzet vond tegen God bij zijn eigen kinderen, ondanks de haast zichtbare tegenwoordigheid van God, en de onmiskenbare duidelijkheid van Gods leiding.

Als de ark gereed is, komen de wilde beesten uit het bosch, de vogels uit de lucht, de dieren uit den grond als op een ingegeven bevel naar de ark en laten zich opsluiten. Met de menschen gaat dat zoo eenvoudig niet. Zij vragen waarom en waartoe. Een ark? een boot? en er is geen water, uren in den omtrek. Alles is uitgedroogd, in maanden heeft het niet geregend. Waarom zouden zij in een boot kruipen?

Tot het wonder gebeurt, de regen neerplast, de ark zich verheft van den grond, alle schepsel vergaat, — dan vallen de geredde menschen op de knieën en danken God.

Deze menschen, die met Noach gered zijn, — de schrijver voegt aan het gezin van Noach nog eenige anderen toe — deze menschen zijn op een zeer bizondere wijze aan Gods hand geleid. Zij hebben Gods tegenwoordigheid haast kunnen voeten en tasten. Woord voor woord is uitgekomen, wat Noach had voorspeld en waarmee hij de zondige menschheid had bedreigd. Zij zijn getuige geweest van ontzagwekkende natuurverschijnselen, door God ontketend, maar te midden van het wonder, als zij nog ronddrijven op de wonderbare wateren, begint de twijfel en wijkt het vertrouwen op God. Hij laat dat schip maar drijven, weken, maanden, meer dan een jaar lang, en Hij laat zich niet meer zien of hooren. Waar is hij, wie is Hij, sprak Hij werkelijk tot Noach of bedotte Noach hen allen? De twijfel wint veld, grijpt ten slotte allen aan, zelfs de vrouw van Noach verliest haar vertrouwen in God en in haar man. Dit is het dramatische hoogtepunt van het stuk: Noach roept de wilde dieren om zich heen en klaagt dezen zijn nood. De dieren twijfelen niet, bij hen komt de oude aard niet boven, zij vechten niet onder elkaar, wachten geduldig, tot God hun de vrijheid hergeeft. En zij hebben niets, dan de inwendige drang, welke hen naar de ark dreef; zij kennen het wonder niet, dat rondom hen zich voltrok, noch zijn zich eenigermate bewust van Gods leiding. Zij volgen de stem der Natuur en vragen niet verder. De mensch vraagt steeds, ook al heeft God het antwoord allerduidelijkst gegeven. Midden in het groote wonder, zegt Noach, vragen zij nog dagelijks om nieuwe wonderen. Laat God dat doen en dat, dan gelooven wij in Hem. En Hij deed toch zóóveel.

Noach zelf weifelt ten slotte en dat moet terecht een zwakheid van het stuk worden genoemd. Maar tegelijk is het een teeken van het moderne, algemeen verspreide misverstand omtrent het begrip gelooven en juist daarom trok de bespreking van het stuk ons aan.

Gelooven doe ik wel, roep Noach ten slotte uit, maar weten . . . en dan slaat hij de handen met 'n wanhoopsgebaar in de hoogte.

Gelooven en weten, is dat een tegenstelling?

Een tegenstelling in dien zin, dat hij, die gelooft, niet zou weten, dat wil zeggen, de zekerheid zou missen van hetgeen hij gelooft?

In dien zin wordt de tegenstelling graag opgezet en zij dient als grondslag, waarop de niet-geloovige zich „wetenschappelijk" boven den geloovige verheven acht. Op dien grondslag bouwt de niet-geloovige zich het voetstuk, waarvan hij met toegeeflijk medelijden op den geloovige pleegt neer te zien.

Dat misverstand spring voort uit de dubbele beteekenis van het woord gelooven. Met eenige huiselijke voorbeelden is spoedig toegelicht, wat wij bedoelen.

Is je vader thuis, vraagt de bezoeker aan den zoon des huizes. Ik geloof het wel, antwoordt deze.

Is hij er goed voor, vraagt de zakenman. Het antwoord luidt: Ik geloof van ja.

Neem tal vandere voorbeelden, waarin het woord gelooven in het dagelijksch spraakgebruik voorkomt, en altijd vindt gij door dit woord een twijfel uitgedrukt. In het spraakgebruik is er werkelijk een tegenstelling tusschen gelooven en weten.

Maar neem nu de andere, laten wij zeggen de theologische beteekenis van het woord: ik geloof in God almachtig, Schepper van Hemel en aarde.

Of neem, wat wij zeggen aan het slot der akte van geloof: „deze waarheden, en alles, wat God mij te gelooven voorhoudt, geloof ik vast, omdat Gij, de ze geopenbaard hebt, de onfeilbare Waarheid zijt."

Dat is een heel andere beteekenis van het woord gelooven. In de eerste, de beteekenis van de spreektaal bevat de uitdrukking het element twijfel; hoogstens komt ze tot een zekere waarschijnlijkheid; in de tweede beteekenis echter is er het element zekerheid.

En dit is de grootste zekerheid, welke er op aarde te vinden is, omdat zij steunt op de wijsheid en de waarachtigheid van God.

Tusschen dit gelooven en weten is geen tegenstelling in den zin, dat het eene zekerheid geeft en het andere niet.

Zekerheid is er in beide gevallen.

Als men de tegenstelling wil, dan moet men het woord geloven nemen in de eerste beteekenis, dus in den zin, dat er twijfel wordt uitgedrukt. Doch de andere beteekenis drukt zekerheid uit en wel te verstaan de grootst mogelijke zekerheid, welke denkbaar is. De zekerheid, die berust op de goddelijke onfeilbaarheid.

Dit is nu de dwaling van onzen tijd, — en deze kwam ook in het bovengenoemde tooneelstuk te voorschijn, dat men het theologische gelooven neemt in de beteekenis van het spraakgebruik en er derhalve het element zekerheid aan ontneemt. Het zal misschien wel waar zijn, dat er een God is en dat Hij ons wacht in het andere leven, maar . . . weten doen wij het niet. Zoo stelt men zich den geloovige voor. Maar zoo is hij niet. Wij gelooven *vast*, alles, wat God ons geopenbaard heeft en de Kerk ons voorhoudt te gelooven, dat wil zeggen: wij hebben er zekerheid van, omdat God zelf, die 't ons geopenbaard heeft, de onfeilbare Waarheid is.

Gelooven ja, weten neen, — zoo wordt ons Noach voorgesteld. Maar met zoo'n geloof had Noach geen honderd jaren aan de ark gebouwd. Noach geloofde niet in de zin van het spraakgebruik, maar in de beteekenis, die wij aan dit woord hechten in onze geloofsbelijdenis. God had rechtstreeks tot hem gesproken en dus wist hij. Want God is de Waarheid, die niet bedriegen kan.

Tusschen geloof en ongeloof bestaat tegenwoordig een richting van welwillende neutraliteit. Zij ontkent niet, maar bevestigt evenmin. Zij weet niet. Daar houdt zij zich maar aan: wij weten het niet. Het kan misschien waar zijn, wat er door de Kerk wordt geleeraard, maar wij kunnen het niet vatten. Deze beweging vindt haar oorsprong aan de Universiteiten, maar men doet alle moeite om ze te populariseeren. En men vereenzelvigt daarbij het gelooven met het niet-weten, wat, naar wij gezien hebben, een vervalsching van het begrip gelooven is. Men verwart daarbij de twee beteekenissen van het woord gelooven en daarom is het van groote waarde, dat wij het juiste onderscheid maken en aan de werkelijke beteekenis van het woord gelooven, zooals wij dat in den theologischen zin verstaan, vasthouden.

Geloof geeft zekerheid, de geloofszekerheid is de hoogste zekerheid, welke op aarde bestaanbaar is.

Zij is gegrond op de waarachtigheid Gods.

Wij weten, dat Hij het goede loont en het kwade straft, wij weten, dat hij in de eeuwigheid op ons wacht en ieder van ons persoonlijk zal oordeelen. Als wij zeggen dit te gelooven, beteekent het, dat wij het met zekerheid aannemen. „Dit geloof sluit elken twijfel uit, want in den twijfel ligt noodzakelijk opgesloten de twijfel aan Gods wijsheid en waarachtigheid" (Potters V 302).

Radio-Omroeper Eere-Doctor.

Een van de bekendste omroepers van de Vereenigde Staten' de heer John S. Young, die verbonden is aan de NBC, werd dezer dagen door de Utkinson Universiteit te Kansas Missoure den titel doctor honoris causa verlend. De promotie geschiedde met groot plechtigheid en de jonge docter kreeg een eerediploma, waarin melding wordt gemaakt van zijn groote verdienste voor het radiowezen.

Amerikaansche luisteraars organiseeren zich.

Onder den naam "National Council of Radio Listeners" is in de Vereenigde Staten een vereeniging van luisteraars gesticht, die zich ten doel heeft gesteld verbetering van de samenstelling der omroepprogramma's te bereiken en wenschen en klachten uit luisteraarskringen aan de Amerikaansche Omroepmaatschappij over te brengen. Ook zal de [illegible] zig houden met kwesties betreffende schoolradio er met een nieuwe inrichting van de Kinderuurtjes in den omroep. Tot nu toe zijn in 16 staten onderafdeelingen opgericht.

De Duitsche Programma's

De nieuwe leider van de Reichs Rundfunkgesellschaft, Eugen Hadamowski heeft een reis gemaakt naar de verschillende gewestelijke zenders en daarbij eenige mededeelingen gedaan over den tegenwoordigen en den toekomstigen aard van den Duitschen omroep. O. m. zei hij, dat de programma's niet moeten bestaan uit militaire en S. A. marschen en dat het niet de bedoeling is om de luisteraars alleen datgene te laten hooren, wat direct of indirect met de nationaal socialistische partij samenhangt. Het doel van den omroep is de Duitsche bevolking ontspanning te brengen en hen die vreugde te bereiden welke voor den arbeid noodig is.

Regenval Augustus.

Aruba	67,7 m.m.
Kralendijk	28,2 m.m.
Rincon	53,3 m.m
St. Martin	49,6 m.m.
Saba	91,5 m.m.
St. Eustatius	41,1 m.m.

Vergelijkende Staat van de op het eiland Curacao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Netto inhoud in M3.
Augustus 1933	418	2.396.660
Augustus 1932	361	1.947.564
Jan. t/m Aug. 1933	3.205	19.016.288
Jan. t/m Aug. 1932	3.025	18.224.833

ZEILSCHEPEN.

	Aantal.	Netto inhoud in M3
Augustus 1933	101	7.772
Augustus 1932	84	6 967
Jan. t/m Aug. 1933	778	63.625
Jan. t/m Aug. 1932	703	62.153

Staat van het aantal vaartuigen in Augustus binnengekomen

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Bruto (Inhoud in M3)	Netto (Inhoud in M3)
Aug.	101	8.547	7.772
Vorige maanden	677	62.496	55.853
Totaal	778	71.043	63.625